

[Thestrup.]

steriet. Jeg har intet at sige til boligministeriets behandling af sagerne udover, at jeg kun har truffet en god og forsvarlig behandling, men den tager naturligvis sin tid, og hurtighed i byggeriet er jo netop så vigtig.

Det, der for mig er så langt det vigtigste ved det foreliggende forslag, er, at det for mig at se er et skridt frem ad den vej, vi før eller senere nødtvungent eller frivilligt kommer til at vandre i bygge- og boligspørgsmålet: konkurrencens vej og det frie initiativs vej.

Men er der da ikke andre og måske bedre ændringer end de af den højtærede indenrigs- og boligminister nu foreslåede til at nå det tilsigtede formål: at stimulere byggeinitiativet?

Her er der grund til at se på det program, socialdemokratiet nylig har fremsat vedrørende boligspørgsmålet. Lad mig straks sige, at jeg kender kun dette forslag fra dagbladet „Social-Demokraten“'s gengivelse af det. Efter denne gengivelse er hovedpunktet et statstilskud på 5 kr. 50 øre à 6 kr. pr. m² etageareal ydet i form af fritagelse for renter og afdrag såvel til det sociale som til det private støttede byggeri, hvor det fortrinsvis drejer sig om boligbygning for mindrebedemidlede, på betingelse af at den opsparing, der fremkommer på afdrag på prioriteter, anvendes til boligformål. Hensigten hermed skal være at holde huslejen i nybyggeriet nede på niveauet fra januar 1950.

Hvis de nærmere regler herom er udformet således, at dette skal kunne lade sig gøre, uanset hvilke prisstigninger der bliver tale om, må jeg slutte mig til den højtærede indenrigs- og boligminister, når han siger, at en sådan blankoveksel vil det være betænkeligt at sætte sit navn under.

Må jeg hertil føje endnu et: dette forslag må dog vel antages i den grad at henvende sig til det sociale byggeri, at der intet bliver af den konkurrence mellem dette og det private byggeri, som dog måske netop i den situation, vi er i, kunne have nogen betydning.

De øvrige punkter i det socialdemokratiske program angår, såvidt jeg kan se, andre områder end stimuleringen af det private byggeri.

Jeg kan herefter ikke se, at der er kommet noget mere velegnet forslag i den foreliggende situation end boligministerens. Det opfylder de krav, der må stilles til det både ud fra målene på lang sigt og ud fra målene på kort sigt, og det er et skridt på den vej,

mit parti betragter som den rigtige, konkurrencens og det private initiativs vej. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale forslaget.

Den højtærede indenrigs- og boligminister har i sin fremsættelsestale bebudet en række nye bestemmelser vedrørende byggeri- og boligspørgsmålet, for en del i form af love. Såvidt jeg kan se, tilsigter disse, uden at jeg skal gå ind på dem her, netop den stimulering af det private byggeri og den bestræbelse for at genopvække konkurrencen, som efter min opfattelse er så nødvendig for vor politik på en noget længere sigt.

Det socialdemokratiske forslag henvender sig til og regner, såvidt jeg kan se, først og fremmest med det sociale byggeri. Jeg kan, som boligministeren har gjort det, erkende, at der i det socialdemokratiske forslag er meget, som forekommer af stor interesse og betydning, ikke mindst de forslag, der tilsigter at opnå nedsættelse i byggeudgifterne og i statens udgifter til byggeriet. Rationalisering og standardisering indenfor byggeriet forekommer mig også at være særdeles betydningsfuldt, og jeg finder det også rimeligt at se på de øvrige af de i programmet opstillede punkter.

Hvis man tillige under overvejelserne kunne komme frem til, at nye byggemetoder fik deres chance, tror jeg, at man også herved ville komme en løsning af vanskelighederne nærmere. For mig at se er bygge- og boligspørgsmålet et af de vanskeligste og farligste, der foreligger for dansk politik i dag, og som følge deraf giver det anledning til megen diskussion. Jeg vil dog håbe, at vi her i rigsdagen ikke fortaber os i diskussionen, men at vi i stedet inden altfor lang tid når frem til foranstaltninger, der kan hjælpe. Det er nu engang ikke nok at opstille programmer og holde taler; fagre ord kan ganske vist fryde mangt et hjerte, når de vækker forhåbninger, men de kan også meget let komme til at forvolde smerte, når det viser sig, at forhåbningerne ikke kan indfries.

Kirsten Gloerfeit-Tarp: Den højtærede indenrigs- og boligminister har ved at fremsætte forslag til lov om visse ændringer i byggestøtteloven erkendt, at der for at få selv et meget begrænset boligbyggeri i gang til overkommelige priser må en ekstra opmuntring til. Ministeren tør åbenbart ikke blive stående ved sin eneste tale i efteråret om, at byggeomkostningerne kun kunne tvinges ned ved mindre byggeri, hvorved konkurrencen om at få arbejde skulle tvinge avancer og lønninger ned og fremkalde mere rationelle arbejdsmetoder og andre bespa-